

prima instanță: I. Secrieru
instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-2011/17

ÎN C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrovschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Vasile Cîrlan, Ion Cîrlan, Sergiu Cîrlan, Alexandrei Cîrlan și Rodicăi Dombrovschi, intervenient accesoriu Asociația proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/218 cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexandra Cîrlan, Rodica Dombrovschi și Ion Cîrlan și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, municipiul Chișinău din 08 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 01 august 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Cîrlan, Ion Cîrlan, Sergiu Cîrlan, Alexandrei Cîrlan și Rodicăi Dombrovschi, intervenient accesoriu Asociația proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/218 cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 decembrie 2006, între SA „Termocom” (succesorul în drepturi, SA „Termoelectrica”) și APLP nr. 54/218 a fost încheiat contractul de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5120.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului, reclamanta s-a obligat să livreze APLP nr. 54/218 energie termică în apă caldă, iar ultima, la rândul său, și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizată.

Invocă că, APLP nr. 54/218 nu și-a executat obligația de plată pentru consumul de energie termică, acumulând la data de 08 iulie 2016 o datorie în mărime de 15 127 481,28 lei.

Relevă că, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 54/218 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile

ale blocului gestionat, care la rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

Afirmă că, APLP nr. 54/218 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în mărime de 34 379,68 lei, pentru perioada 01 februarie 2011 - 01 mai 2016, fapt ce îl impune în imposibilitate de a achita creanțele față de SA „Termoelectrica”.

Susține că, întru evitarea consecințelor prejudiciabile, este în drept să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată conform prevederilor art. 599 alin. (1) din Codul civil.

Menționează că, conform informației din Registrul bunurilor imobile pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. XXXXXX din str. XXXXXX, nr. cadastral XXXXXX, iar în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/218 pe numele pârâților, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Notează că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâții pentru perioada 01 februarie 2011 – 01 mai 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 34 379,68 lei.

Invocă că, exercită în realitate acțiunea debitorului său, APLP nr. 54/218 și drept efect al acțiunii oblice este încasarea din contul pârâților în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Vasile Cîrlan, Ion Cîrlan, Sergiu Cîrlan, Alexandrei Cîrlan și Rodicăi Dombrovschi în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 34 379,68 lei și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 1 031,39 lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat cerințele, modificând calitatea procesuală a APLP nr. 54/218 din intervenient accesoriu în reclamant, precum și perioada de calcul a datoriei, motivând că, în baza ordonanței judecătorești din 11 octombrie 2013 emisă de către Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău pârâții au achitat serviciile pentru energia termică livrată pe perioada 11 februarie 2011 – 30 iunie 2013, astfel, solicită încasarea în mod solidar din contul lui Vasile Cîrlan, Ion Cîrlan, Sergiu Cîrlan, Alexandrei Cîrlan și Rodicăi Dombrovschi în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 34 379,68 lei pentru perioada 01 iulie 2013 – 01 mai 2016, și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 1 031,39 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Vasile Cîrlan, Ion Cîrlan, Sergiu Cîrlan, Alexandra Cîrlan și Rodica Dombrovschi în beneficiul APLP nr. 54/218 datoria în mărime de 34 379,68 lei pentru perioada 01 iulie 2013 – 01 mai 2016 și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 1031 lei.

Prima instanță, admitând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, SA „Termoelectrica” și APLP 54/218 în temeiul relațiilor lor contractuale și-au onorat obligațiile asumate, livrând energie termică, apă caldă, agentului termic, însă pârâții nu și-au onorat obligația de plată pentru livrările efectuate, acumulând,

astfel, o datorie în mărime de 34 379,68 lei pentru perioada 01 iulie 2013 – 01 mai 2016, care urmează a fi încasată forțat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Alexandra Cîrlan, Rodica Dombrowschi și Ion Cîrlan și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 01 septembrie 2017, reprezentantul Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrowschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt ilegale, deoarece instanțele de judecată au încălcat normele de drept material și, anume, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Menționează că, prima instanță a adoptat hotărârea cu încălcarea prevederilor art. 240 alin. (3) CPC, deoarece SA „Termoelectrica” prin cererea de concretizare a cerințelor, a exclus răspunderea solidară a părților, însă instanța din oficiu a dispus admiterea altor cerințe decât cele cu care a fost sesizată, mai mult, instanța de apel a omis să dea un răspuns la acest argument, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei.

Invocă că, în speță nu sunt aplicabile prevederile acțiunii oblice art. 599 din Codul civil, deoarece rezultă cert existența unui litigiu de drept.

Relevă că, recurenții nu beneficiază de agent termic la parametrii stabiliți, fapt confirmat prin actul din 07 mai 2012 și răspunsul din 31 decembrie 2002 referitor la prestarea serviciului necalitativ, întocmit de către APLP nr. 54/218, astfel, consideră că, urma a fi efectuată recalcularea datoriei.

Notează că, intimații nu au prestat agentul termic în cuantumul și parametrii stabiliți, astfel, prin hotărârile judecătorești au fost încălcate drepturile recurenților iar intimații fără temei legal se vor îmbogăți fără justă cauză.

Prin referința depusă la data de 07 noiembrie 2017 SA „Termoelectrica” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrowschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrowschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrowschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Alexandrei Cîrlan, Rodicăi Dombrowschi și lui Ion Cîrlan, avocatul Alexandru Iachimciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic